



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL. M. v právní věci žalobce **Ing. J.N.**, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Pavlou Karlovskou, advokátkou se sídlem Palackého 3145/41, Jablonec nad Nisou, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■ se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 900 Kč k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Pavly Karlovské, advokátky se sídlem Palackého 3145/41, Jablonec nad Nisou, ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Žalobce v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného zdravotního stavu a nesprávného použití posudkových kritérií. Žalovaná se dle žalobce také řádně nevypořádala se všemi jeho námitkami. Žalobce konstatuje, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakého důvodu žalovaná nezohlednila lékařskou zprávu MUDr. K. ze dne 23. 7. 2013, z níž jednoznačně vyplývá, že funkční postižení končetiny žalobce lze hodnotit jako těžké, přičemž chůze o berličích je nutná trvale. Tomuto posouzení zdravotního postižení by při důsledném respektování posudkových kritérií odpovídalo hodnocení jeho zdravotního postižení dle kapitoly XV, oddílu B, položky 9c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Nebylo také zdůvodněno, z jakého důvodu nedošlo k navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky,

dle něhož lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 % bodů. Za vadu řízení považuje žalobce i skutečnost, že posudková lékařka v rámci řízení o námitkách žalobci neumožnila vyličit jeho subjektivní zdravotní potíže, jakož i další skutečnosti, které považoval pro posouzení svých námitek a rozhodnutí o nich za podstatné. Žalobce nesouhlasí s názorem posudkové lékařky žalované, že posudkový závěr lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) vycházel z objektivního zjištění zdravotního stavu žalobce a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Při posouzení míry poklesu jeho pracovní schopnosti, vycházel posudkový lékař OSSZ ze zjevně nesprávných skutečností. V posudku o invaliditě je mylně uvedeno, že žalobce pracuje jako projektant, nikoli jako lesní projektant. Hlavní náplň práce žalobce jako lesního inženýra - projektanta nespočívá v kancelářské práci, nýbrž v provádění venkovních šetření lesních porostů, zemědělských pozemků, mimolesní zeleně, tedy především v práci prováděné ve většině případů v náročném terénu, a to včetně zimních měsíců. Žalobce v této souvislosti odkazuje na zprávu svého zaměstnavatele společnosti ■■■ s. r. o. ze dne 28. 6. 2013, kterou předložil již v řízení o námitkách. Dle názoru žalobce nevzali posudkoví lékaři také v úvahu, že zaměstnání na plný úvazek by bylo v rozporu se všemi doporučeními ošetřujících lékařů. Provádět dále práci, kterou vykonával dříve, je s ohledem na pracovní zařazení žalobce a jeho odbornou kvalifikaci a dosažené vzdělání možné pouze ve velmi omezené míře a z některých činností je pak trvale zcela vyloučen. Žalobce proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení v zákonné výši.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující skutečnosti:

Dne 17. 5. 2013 žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod.

Dne 6. 6. 2013 byla u žalobce provedena prohlídka posudkovým lékařem příslušné OSSZ. Zdravotní stav byl posouzen v přítomnosti žalobce. Podle posudku o invaliditě ze dne 6. 6. 2013 není žalobce dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 % v souvislosti s úrazem ze dne 5. 7. 2012. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle posudkového lékaře OSSZ zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Posudkový lékař konstatoval, že adaptace na postižení je již dostatečně vytvořena a že fyzický, rehabilitační a kvalifikační potenciál žalobce není při profesi projektanta nijak dotčen. Porucha chůze se snížením fyzické zátěže levé dolní končetiny nijak nesnižuje profesní uplatnění projektanta v kanceláři.

S ohledem na závěry zmíněného posudku OSSZ vydala žalovaná dne 20. 6. 2013 rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí žalovaná

poukázala na závěry posudku OSSZ ze dne 6. 6. 2013, podle něhož klesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 %.

Proti uvedenému rozhodnutí žalované se žalobce bránil námitkami. Žalobce nesouhlasil se závěry posudku a namítal v podstatě shodné skutečnosti jako v podané žalobě. Mimo jiné dokládal zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 23. 7. 2013 vyhotovenou MUDr. Krivohlávkem, v níž je uvedeno, že postižení je trvalé a vzhledem k nemožnosti užitečné zátěže lze zdravotní postižení hodnotit jako těžké funkční postižení končetiny.

V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat dne 11. 9. 2013 posudek lékařkou posudkové služby žalované, žalobce byl jednání přítomen. Nález posudkové lékařky byl shodný se závěrem lékaře příslušné OSSZ, tj. že zdravotní stav žalobce neodpovídá invaliditě. Posudková lékařka uvedla, že závěr prvoinstančního lékaře vycházel z objektivního zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků a že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečnosti významných pro posudkový závěr. Lékařka uzavřela, že žalobce je schopen rekvalifikace.

Z tohoto lékařského posudku žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobce podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu zamítla, a rozhodnutí vydané v prvním stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu zjistila, že pokles pracovní schopnosti žalobce činí 30 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 39 zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po fraktuře proximální levé tibie a poranění vazů levého kolene v červenci 2012. Žalovaná konstatovala nález MUDr. K. ze dne 23. 7. 2013, dle něhož je hlavní omezení v omezení extenze a destrukce kloubní plochy, která zásadním způsobem omezuje zatížitelnost končetiny. Chůze o berlích je trvale nutná. Žalovaná k tomu uvedla, že orgán lékařské posudkové služby hodnotí všechny lékařské nálezy v jejich souvislosti a přihlíží i k výsledkům vlastního šetření a nemůže tak být vázán každým jednotlivým nálezem odborného lékaře. Žalovaná uzavřela, že nejsou naplněna kritéria invalidizace uvedená v právních předpisech, neboť při komplexním posouzení zdravotního stavu žalobce dospěla k závěru, že jeho pracovní schopnost poklesla o 30 %.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, které se týkaly především nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkových i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o nároku žalobce na invalidní důchod. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 % avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně, c) nejméně

o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb.

Protože se námitky žalobce soustředily zejména do správného zjištění stupně invalidity, doplnil soud posouzení zdravotního stavu žalobce posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zák. č. 582/1191 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Z protokolu o jednání PK MPSV ze dne 29. 5. 2014 vyplynulo, že PK MPSV jednala v příslušném složení za účasti odborné lékařky z oboru ortopedie, žalobce byl jednání komise přítomen a posudkovou lékařkou vyšetřen. PK MPSV v posudku ze dne 29. 5. 2014 konstatovala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce došlo v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým stavem žalobce k poklesu pracovní schopnosti celkem o 40 % a jednalo se tak o invaliditu 1. stupně. Jako dominující příčinu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce PK MPSV označila postižení levého kolenního kloubu v souvislosti s úrazem ze dne 5. 7. 2012 s trvalými následky. PK MPSV určila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XV. – funkční poruchy – postižení po úrazech, operacích, oddíl B – postižení končetin, položka 9 – ztuhnutí nebo omezení pohybu v kyčelních nebo kolenních kloubech, písm. b) – středně těžké omezení hybnosti jednoho kloubu. Při středně těžkém omezení rozsahu hybnosti postiženého kloubu a lehké nestabilitě hodnotila PK MPSV tíži postižení jako hraniční mezi středně těžkým až těžkým postižením funkce končetiny a proto také přiznala horní hranici poklesu pracovní schopnosti, tj. 30 %. Protože se tíže postižení pohybuje na rozhraní dvou položek a s přihlédnutím k doposud vykonávanému povolání žalobce (pohyb v exteriéru, v lesních porostech po převážnou část pracovní doby bez ohledu na klimatické podmínky), s využitím § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšila PK MPSV hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %. PK MPSV uzavřela, že zachovanou pracovní schopnost i dosažené vzdělání a praxi je žalobce schopen využít při vykonávání výdělečné činnosti jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.

K uvedenému posudku neměli účastníci řízení při ústním jednání připomínky. Zatímco žalobce se s posudkovým hodnocením plně ztotožnil a navrhoval zrušení rozhodnutí žalované, žalovaná konstatovala, že trvá na svém rozhodnutí, neboť rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti žalobce byla ve všech posudcích hodnocena shodně, včetně procentního vyjádření míry poklesu pracovní schopnosti. PK MPSV dle žalované pouze využila § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., což však vždy závisí na individuálním posouzení konkrétního lékaře.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen dle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti, neboť soud sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav. V souzeném případě soud žádné nedostatky neshledal a posudek považoval za úplný a přesvědčivý.

PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, takže žalobcův zdravotní stav mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií. Žalobce byl při jednání PK MSPV dne 29. 5. 2014 přítomen a odborným lékařem z oboru ortopedie přímo vyšetřen. PK MPSV měla také dostatek odborných podkladů založených v posudkové dokumentaci žalobce. Posudek PK MPSV obsahuje určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce dle § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., za kterou bylo shodě s posudky vypracovanými v řízení před žalovanou označeno zdravotní postižení dle kapitoly XV., oddíl B, položky 9b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem schopnosti o 30 %. PK MPSV měla k dispozici traumatologický nález MUDr. K. ze dne 23. 7. 2013 a ze dne 28. 5. 2013. PK MPSV uvedla, že přiznala horní hranici poklesu pracovní schopnosti, neboť tíži postižení žalobce hodnotila jako hraniční mezi středně těžkým až těžkým postižením funkce končetiny. PK MPSV zohlednila, že se tíže postižení pohybuje na rozhraní dvou položek a přihlédla také k doposud vykonávanému povolání žalobce, které vyžaduje po převážnou část pracovní doby pohyb v terénu, bez ohledu na klimatické podmínky, což žalobce doložil zprávou svého zaměstnavatele. Dle názoru soudu tak PK MPSV přesvědčivě zdůvodnila, proč přistoupila k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalované lze naopak vytknout právě to, že v napadeném rozhodnutí nijak neodůvodnila, proč k navýšení dle citovaného ustanovení nepřistoupila, ačkoli zprávu žalobcova zaměstnavatele o náplni práce žalobce měla k dispozici a žalobce splnění kritérií pro aplikaci § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. namítal.

Soudu nezbyvá než uvést, že v projednávaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobce o 40 % k datu vydání napadeného rozhodnutí a pokud žalovaná vycházela z posudku OSSZ a vlastní posudkové služby, které dospěly k nesprávnému závěru o poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze o 30 %, vycházela z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán vysloveným právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby ve věci znovu rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, a to pro invaliditu 1. stupně

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., a úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení. Ty byly v jeho případě tvořeny odměnou právní zástupkyně, která činí v souladu s § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění vyhlášky 486/2012 Sb., 3 000 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast na jednání před soudem). Výše hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, taktéž za tři úkony právní služby, ve výši 900 Kč. Žalobci tedy náleží náhrada nákladů řízení celkem ve výši 3 900 Kč. Žalovaná je povinna náklady řízení nahradit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně ve stanovené lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 23. července 2014

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně